

Homilia
J. E. ks. abpa Salvatore Penacchio, nuncjusza apostolskiego w Polsce
wygłoszona podczas Mszy świętej 22 września 2018 roku
w Parafii św. Marka Ewangelisty w Dąbrowie Leśnej
z racji udzielania sakramentu bierzmowania

**BIERZMOWANY
POWINIEN WIEDZIEĆ TROCHĘ WIĘCEJ
O DUCHU ŚWIĘTYM
(Trzy imiona Ducha Świętego)**

WSTĘP

1. Przed chwilą czytaliśmy w Dziejach Apostolskich: „Kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty»” (Dz 19,1-2). Niewiedza mieszkańców Efezjan wynikała z tego, iż im nikt nic o Duchu Świętym nie mówił, a oni przecież stali się chrześcijanami z pogan. Jest znacznie gorzej, kiedy to wyznanie Efezjan odnosi się czasem do nas, przecież już ochrzczonych i wychowanych na nauce Nowego Testamentu¹.

W podobnym duchu, jak wyżej, pisał Msgr *Landrieux*, biskup Dijon, w książce pod tytułem *Nieznany Bóg*. Publikacja ta była dedykowana Duchowi Świętemu, który ciągle jest wśród ludzi mało znany². „Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty” - mówią Dzieje Apostolskie (Dz 19, 2).

2. Dzisiejsza liturgia, podczas której młodzież waszej parafii przyjmie sakrament bierzmowania, jest okazją do modlitwy o przyjęcie łaski Ducha Świętego i głębszej refleksji. Tym bardziej, że rok 2018 jest obchodzony w Kościele w Polsce jako *Rok Ducha Świętego*, którego mottem są słowa: *Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym* (por. Dz 2,4).

3. Na pewno więcej o Duchu Świętym powinni wiedzieć dorośli niż dzieci, więcej uczeni niż niewykształceni, więcej bierzmowani niż ci, co jeszcze sakramentu bierzmowania nie przyjęli. Uwzględniając powyższe okoliczności, pragnę Wam Droga Młodzieży przybliżyć Trzecią Osobę Trójcy Świętej, poddając refleksji Jej trzy imiona: **Ducha Pocieszyciela (1), Ducha Prawdy (2), Ducha Dawcy i Pana Życia (3)**³.

I. DUCH POCIESZYCIEL

1. Pierwsze imię Bożego Ducha to *Duch Pocieszyciel*. W Ewangelii św. Jana czytamy: „A ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam, aby pozostał z wami na

¹ Por. K. Romaniuk, *Komentarze do czytań biblijnych w obrzędach sakramentów świętych*, Katowice 2005, s. 39.

² Por. J. Kudasiewicz, *Matka Odkupiciela*, Kielce 1991, s. 221.

³ W opracowaniu homilii skorzystano z tekstu P. Bednarczyka. Zob. Tenże, *Umocnij mnie* (Przemówienia do bierzmowanych), Tarnów 1994, s. 49-51.

zawsze [...], którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna” (J 14,16-17). Tym Pocieszycielem jest Duch Święty. Na czym polega to pocieszanie Ducha Świętego? Zdarza się często, że człowiek zgrzeszył i popada w wątpliwość czy mu Pan Bóg przebaczy. Wtedy Duch Święty wlewa ufność w jego serce i przypomina, że przecież Pan Jezus przez swoją mękę i śmierć wysłużył mu możliwość uzyskania przebaczenia.

2. O, nieraz Duch Święty przypomni wam, że przez chrzest staliście się dziećmi Bożymi i że Bóg was naprawdę kocha, chce Waszego szczęścia. A gdyby kiedyś dotknęły was kłopoty i cierpienia, Duch Święty podniesie Was na duchu. Sprawí, że cierpienie ustąpi, albo przypomni Wam, że przez krzyż idzie się do światła i że tam czeka Was niebo. O *Duchu Pocieszycielu* pisze pięknie św. Bernard z Clairvaux:

Kropelka Jego pociechy słodsza jest i więcej orzeźwiająca, aniżeli wszystkie wody tej ziemi oraz uciechy i rozkosze całego świata.

Rozumiał dobrze działanie Ducha Świętego św. Paweł, pisząc: „Pełen jestem pociechy, opływam w radość w każdym ucisku” (2 Kor 7,4)⁴. Istnieje więc powiązanie *Ducha Pocieszyciela* z prawdą. Bowiem *Duch Pocieszyciel* nieustannie przynosi nam prawdziwe pociechy⁵. Stąd drugie imię, jakie nadaje się Bożemu Duchowi to *Duch Prawdy*.

II. DUCH PRAWDY

1. Sam Pan Jezus mówi: „Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” (J 14,25). A jeszcze później powiedział Jezus: „Gdy przyjdzie Pocieszyciel [...] *Duch Prawdy*, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie” (J 15,26).

Prawdę tę przyniósł Chrystus głosząc Ewangelię - właśnie w niej mieści się Prawda Boża. Duch Święty sprawia, że chętnie wnikamy w nią czytając Pismo święte, czy słuchając go w czasie czytań mszalnych. On nam pomaga, abyśmy tę prawdę przyjmowali i według niej żyli.

2. Może ktoś z was pomyśli: A dlaczego to tylu ludzi bierzmowanych odstępuje od wiary, nie żyją według niej? Gdzie jest Duch Święty? Odpowiedź na to brzmi: Kiedy lustro zajdzie mgłą lub parą, wtedy żaden obraz się w nim nie odbije. Podobnie jest z duszą ludzką, kiedy jest zamglona duchem tego świata (zakłamanie, namiętności, itp.), Duch Święty w nim się nie objawi. Trzeba najpierw usunąć z duszy to, co ziemskie, a wtedy Duch święty napelni ją całą prawdą⁶. Bowiem *Duch Prawdy* przybywa poprzez sakramenty święte, szczególnie przez sakrament bierzmowania. Tylko przy sprawowaniu tego sakramentu jest mowa tak szczegółowo aż o siedmiu darach Ducha Świętego⁷. Zwróćmy uwagę jeszcze na trzeci tytuł, jaki daje się Bożemu Duchowi, tj. *Duch Panem i Dawcą Życia*.

⁴ Por. P. Bednarczyk, *Umocnij mnie*, s. 50.

⁵ Por. K. Romaniuk, *Komentarze do czytań biblijnych w obrzędach sakramentów świętych*, s. 54.

⁶ Por. P. Bednarczyk, *Umocnij mnie*, s. 51.

⁷ Por. K. Romaniuk, *Komentarze do czytań biblijnych w obrzędach sakramentów świętych*, s. 54.

III. DUCH PANEM I DAWCĄ ŻYCIA

1. Śpiewamy dziś w Psalmie 104 (25-30): „Oto morze ogromne i szerokie, a w nim żyjątek bez liku[...] wszystko to czeka na Ciebie, byś dał im pokarm we właściwym czasie. Gdy im dajesz, zbierają [...]. Gdy skryjesz swe oblicze, ogarnia je niepokój, a wtedy odbierasz im oddech, marnieją[...]. Stwarzasz je napęlniając swym Duchem i odnawiasz oblicze ziemi”.

2. To oblicze ziemi odnawia Duch Święty szczególnie wtedy, gdy duszy ludzkiej daje życie nadprzyrodzone przez łaskę uświęcającą. Ona nas czyni dziećmi Bożymi. O takiej duszy można powiedzieć, że jest prawdziwie żywa. Ma w sobie załazek tego życia, którym będzie żyć w wieczności. Przykry jest widok, gdy człowiek umiera fizycznie, gdy jego ciało żywe obumiera. Ale jeszcze straszniejszym jest, gdy człowiek popełnia grzech ciężki. Duch Święty opuszcza taką duszę i ona przestaje żyć dla Boga, dla szczęśliwej wieczności. To jest dopiero straszna śmierć⁸.

Oto trzy główne tytuły, jakie Wam ukazałem, a jakimi określa się Ducha Świętego. Jest ich więcej. Myślę, że z czasem zapoznacie się z nimi na katechezie.

ZAKOŃCZENIE

Trwając w naszym parafialnym wieczniku na zstąpienie Ducha Świętego, szczególnie na bierzmowanych, zapytajmy: kiedy i jak doświadczyłem obecności Ducha Świętego w moim życiu?. Czy wiem na podstawie własnych przeżyć, że istnieje Duch Święty?

1. Trzeba nam nieustannie pogłębiać wiedzę o Duchu Świętym i Jego obecności w naszym życiu. Pamiętajmy, że Ducha Świętego się nie pojmuje, za Duchem Świętym się postępuje! Ducha Świętego do końca się nie rozumie, w Ducha Świętego się wierzy⁹. On jest obecny pośród nas i wspiera swoją mocą.

2. My tu zgromadzeni, winniśmy, jak pisze papież Franciszek w ostatniej adhortacji apostołskiej *Gaudete et Exsultate*¹⁰,

„pozwolić i dać się prowadzić Duchowi Świętemu (por. nr 34), aby nas przemienił i odnowił, by życie nasze było cenne” (por. nr 24). Bowiem bez Bożego Ducha nie można być prawdziwym i dojrzałym chrześcijaninem¹¹. Mocą Ducha Świętego, kształtujemy nasze życie na podobieństwo Jego życia (por. nr 21).

⁸ Por. P. Bednarczyk, *Umocnij mnie*, s. 51.

⁹ Zob. K. Wons, *Cały sprawiedliwy (Lectio divina z Józefem z Nazaretu)*, Kraków 2017, s.76.

¹⁰ Zob. Franciszek, Adhortacja Apostolska Ojca Świętego Franciszka, *Gaudete et Exsultate* o powołaniu do świętości w świecie współczesnym (z 19 marca 2018 roku), Watykan 2018 r.

¹¹ Por. P. Bednarczyk, *Umocnij mnie*, s.14.

3. Na koniec prosimy *Ducha Pocieszyciela, Ducha Prawdy i Pana Życia*, aby był dla nas pocieszeniem, nappełnił nas prawdą Bożą i obdarzył pełnią życia Bożo-ludzkiego, abyśmy stawali się lepszymi i dojrzałymi uczniami Pana¹². Niech tak będzie. Amen.

¹² Por. P. Bednarczyk, *Duch Święty przyrównany do żywej wody*, tenże, w: *Umocnij mnie* (Przemówienia do bierzmowanych), Tarnów 1994, s. 53-55.